

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 14 czerwca 2010 r.

DOLiS/DEC- 723/10

dot. DOLiS-440-1040/09

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2 i art. 22 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana X, zam.(...) na upublicznienie przez spółkę, z siedzibą (...), jego danych osobowych w treści komunikatu z dnia 1 października 2008 r. „A R 2/200 Złożenie pozwu”,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana X, zam. w (...) (zwanego dalej Skarżącym) na upublicznienie przez spółkę, z siedzibą (...) w Gdańsku (zwaną dalej Spółką) jego danych osobowych w treści komunikatu z dnia 12 października 2008 r. „A R 2/200 Złożenie pozwu”. Skarżący wskazał, iż powyższy komunikat (zawierający w swojej treści dane w zakresie imienia i nazwiska Skarżącego) cyt. „został opublikowany na stronie internetowej spółki i jako tzw. komunikat emitenta został też przekazany Polskiej Agencji Prasowej. W chwili obecnej dostępny jest on ogromnej ilości miejsc (stron internetowych) zajmujących się tematyką rynku kapitałowego”. Skarżący stwierdził, iż § 5 ust. 1 pkt 8 w zw. z § 14 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 19 października 2005 r. w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych (Dz. U. 2005, Nr 209, poz. 1744) - który zgodnie z treścią komunikatu A R 2/200 był podstawą do jego wystosowania - nie nakłada zarówno obowiązku, jak i prawa do publikacji danych osobowych osoby fizycznej będącej stroną sporu prawnego toczącego ze spółką publiczną. Wskazał również na ustalony „zwyczaj prawny” zabraniający publikacji danych osobowych osoby przed uprawomocnieniem się negatywnego dla tej osoby orzeczenia. Skarżący zażądał stwierdzenia

przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (zwanego dalej również Generalnym Inspektorem) naruszenia prawa i przywrócenia stanu zgodnego z prawem. Przywrócenie stanu zgodnego z prawem w opinii Skarżącego ma polegać na poinformowaniu przez Spółkę uczestników rynku w kolejnym komunikacie giełdowym, iż komunikat „A R 2/200 Złożenie pozwu” został uznany za naruszenie prawa.

W kolejnym piśmie w sprawie Skarżący wskazał, że „w przypadku zastosowania właściwych reguł kolizyjnych trudno uznać prawo spółki publicznej do naruszenia ustawy o ochronie danych osobowych na podstawie przepisów rozporządzenia (najprostsza i podstawowa reguła kolizyjna)”, oraz iż „sformułowanie ustawowej delegacji nie wskazuje na prawo do oznaczenia stron sporu w sposób pozwalający na niezastosowanie przepisów ustawy w stosunku do mojej osoby. Oznaczyć strony sporu można zdecydowanie w sposób nie pozwalający na naruszenie moich praw (choćby formułą »osoby fizycznej«)”.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje.

1. Spółka jest emitentem w myśl przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (tekst jedn. Dz. U. 2009 r. Nr 185, poz. 1439), zwanej dalej ustawą o ofercie.
2. W dniu 2 września 2008 r. pełnomocnik Spółki złożył pozew przeciwko cyt. „A M, A H, R K, M M, »Se A M« S.A. w(...), Mo W – T i A C o zapłatę kwoty 8.600.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu. Postępowanie w powyższej sprawie toczy się przed Sądem Okręgowym w P – Wydział I Cywilny.
3. Kapitał własny Spółki w dniu złożenia pozwu wynosił około 54.499.000,00 zł.
4. W dniu 12 października 200 r. Spółka przekazała do publicznej wiadomości raport bieżący nr 2/200 o następującej treści cyt.: „Zarząd »spółki« S.A., na podstawie § 5 ust. 1 pkt 8 w zw. z § 14 Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 19 października 2005 r. w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych (Dz.U. 2005, Nr 209, poz. 1744), informuje, iż w dniu 12 października 200 r. otrzymał od pełnomocnika procesowego pisemne zawiadomienie, że w dniu 2 września 2008 r., w imieniu »spółki« S.A. jako powoda, został złożony do Sądu pozew przeciwko pozwanym AM, AH, R K, M M, »S A M« S.A. w (...), M W – T i AC o zapłatę kwoty 8.600.000,00 zł (osiem milionów sześćset tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu. Zarząd »spółki« S.A informuje, iż przedmiotem w/w postępowania sądowego jest odszkodowanie w kwocie 8.600.000,00 zł (osiem milionów sześćset tysięcy złotych), stanowiącej wartość przedmiotu sporu, za szkodę wyrządzoną »spółce« S.A. w związku z transakcją nabycia przez »spółkę« S.A. od A M łącznie 5.866 (pięć tysięcy osiemset sześćdziesiąt sześć) udziałów w kapitale zakładowym »BC« Sp. z o.o. z siedzibą w (...) w szczególności na podstawie umowy sprzedaży i przeniesienia udziałów z dnia 3 lipca 200 r. oraz na podstawie umowy objęcia akcji z dnia 7 września 200 r. Zdaniem Zarządu »spółka« powództwo w sprawie, o której mowa

powyżej, jest uzasadnione w stosunku do wszystkich pozwanych”. Powyższy komunikat znajduje się m.in. na stronie internetowej Spółki.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

W niniejszej sprawie niewątpliwie doszło do upublicznienia w wydany przez Spółkę komunikacie danych osobowych Skarżącego w zakresie imienia i nazwiska. Powyższe mieści się w określonej w art. 7 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm), zwanej dalej ustawą, definicji przetwarzania danych osobowych. Zgodnie z powyższym przepisem ilekroć w ustawie jest mowa o przetwarzaniu danych - rozumie się przez to jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych.

Zatem dla rozstrzygnięcia sprawy konieczne jest stwierdzenie, czy upublicznienie danych osobowych przez Spółkę nastąpiło zgodnie z przepisami ustawy. Przesłanki legalizujące przetwarzanie danych osobowych zawiera art. 23 ust. 1 ustawy, który stanowi, że przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy (pkt 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych, (pkt 2) jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, (pkt 3) jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, (pkt 4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego, (pkt 5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

W ocenie Generalnego Inspektora przesłanką dopuszczającą upublicznienie danych osobowych Skarżącego przez Spółkę jest przytoczony powyżej art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, legalizujący przetwarzanie danych, gdy jest to niezbędne dla spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa.

Wskazać w tym miejscu należy, że wydane na podstawie delegacji zawartej w art. 60 ust. 2 ustawy o ofercie rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 19 października 2005 r. w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych (Dz. U. Nr 209 poz. 1744) - obowiązujące w dniu upublicznienia komunikatu - określało rodzaj, zakres i formę informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych dopuszczonych lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku oficjalnych notowań giełdowych. Zgodnie z § 5 ust. 1 pkt 8 powyższego rozporządzenia emitent o którym mowa w § 1, był obowiązany do przekazywania w formie raportu bieżącego, z zastrzeżeniem ust. 2, informacji o wszczęciu przed sądem, organem właściwym dla postępowania arbitrażowego lub organem administracji publicznej postępowania dotyczącego zobowiązań lub wierzytelności emitenta lub jednostki od niego zależnej, których wartość stanowi odpowiednio co

najmniej 10 % kapitałów własnych emitenta. Stosownie do § 14 pkt 4 ww. rozporządzenia w przypadku, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 8, raport bieżący zawiera oznaczenie stron wszczętego postępowania. Identyczny zapis zawiera § 14 pkt 4 obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych oraz warunków uznawania za równoważne informacji wymaganych przepisami prawa państwa niebędącego państwem członkowskim (Dz. U. Nr 33, poz. 259 ze zm.).

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż w dniu 2 września 200 r. pełnomocnik Spółki złożył pozew wszczynający postępowanie sądowe, którego jedną ze stron jest Skarżący. Wartość przedmiotu sporu wynosiła 8.600.000,00 zł, czyli znacznie więcej niż 10% kapitału własnego Spółki, który jak wynika z kopii bilansu Spółki (karta 73 akt sprawy) na dzień 3 września 200 r. wynosił 54.449.000,00 zł. Niewątpliwie zatem na Spółce ciążył obowiązek przekazania raportu bieżącego zawierającego również oznaczenie stron postępowania. W ocenie Generalnego Inspektora dane w zakresie imienia i nazwiska, którymi Skarżący został oznaczony w treści raportu jako strona postępowania, nie wykraczały poza zakres niezbędny do spełnienia przez Spółkę obowiązku nałożonego w § 14 pkt 4 rozporządzenia w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych. Zdaniem Generalnego Inspektora poprzez oznaczenie stron należy rozumieć wskazanie danych pozwalających zidentyfikować stronę w takim zakresie w jakim konieczne jest to w konkretnym postępowaniu. Postępowanie zainicjowane pozwem wniesionym przez Spółkę jest postępowaniem cywilnym i toczy się na zasadach określonych przepisami ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 ze zm.). Zgodnie z art. 126 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania cywilnego każde pismo procesowe powinno zawierać m.in. imię i nazwisko lub nazwę stron. Zatem imię i nazwisko lub nazwa strony postępowania cywilnego są niezbędne, aby strona w tym postępowaniu była oznaczona. Wskazywany przez Skarżącego sposób określenia strony jako „osoby fizycznej” zamiast imienia i nazwiska powoduje w istocie, że strona ta nie jest oznaczona. Nie można bowiem stwierdzić, której osoby fizycznej postępowanie dotyczy (kto będzie adresatem rozstrzygnięcia w tym postępowaniu).

Na marginesie wskazać należy, że „oznaczoność strony” występuje również w przepisach określających zasady prowadzenia niniejszego postępowania tj. w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej Kpa. Stosownie do art. 107 § 1 Kpa decyzja powinna zawierać m.in. oznaczenie strony lub stron. Niewątpliwie, wskazanie Skarżącego w niniejszej decyzji jedynie przy użyciu określenia „osoba fizyczna” lub inicjałów skutkowałoby jej wadliwością.

Kontynuując rozważania dotyczące podania przez Spółkę do publicznej wiadomości danych osobowych Skarżącego w treści raportu bieżącego wskazać należy, że zgodnie z obowiązującą w chwili wydania komunikatu treścią art. 56 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o ofercie publicznej, emitent, którego papiery wartościowe są przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym lub są dopuszczone do obrotu na tym rynku, był obowiązany do równoczesnego przekazywania Komisji i spółce prowadzącej ten rynek regulowany, a po upływie 20 minut od

chwili przekazania tym podmiotom także do publicznej wiadomości informacji bieżących i okresowych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 60 ust. 2 (rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 19 października 2005 r. w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych – uwaga Generalnego Inspektora) - w przypadku emitentów papierów wartościowych dopuszczonych lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku oficjalnych notowań giełdowych w rozumieniu przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Ponadto, zgodnie z art. 58 ust. 1 powyższej ustawy (w brzmieniu obowiązującym do 13 stycznia 2009 r.) emitent ma obowiązek przekazywania do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w art. 56 ust. 1, za pośrednictwem jednej lub więcej osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, wskazanej w drodze uchwały przez Komisję, zwanej dalej „agencją informacyjną”. Ponadto zauważyć należy, że ustawodawca powyższymi przepisami nie wyłączył upublicznienia danych osób fizycznych zawartych w treści informacji bieżących – jak to uczynił w stosunku do informacji poufnych w art. 56 ust. 2 pkt 2 ustawy o ofercie – w związku z czym nie może budzić wątpliwości, że jego intencją było, aby dane te podawano do publicznej wiadomości.

Wobec powyższego upublicznienie przez Spółkę danych osobowych Skarżącego, w tym dokonanie tego za pośrednictwem agencji informacyjnej było niezbędne dla spełnienia obowiązku wynikającego z przepisów prawa, czyli zachodzi dopuszczająca przetwarzanie danych osobowych przesłanka wskazana w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy.

Wskazać ponadto należy, iż przepisy odnoszące się do przekazywania przez emitentów informacji bieżących w sposób określony w art. 56 ust. 1 ustawy o ofercie, gwarantują również publiczny i stały dostęp do tych informacji. W szczególności art. 56 ust. 1a ustawy o ofercie stanowi, iż Komisja gromadzi informacje, o których mowa w ust. 1, oraz zapewnia powszechny i stały dostęp do tych informacji, przy uwzględnieniu konieczności zagwarantowania bezpieczeństwa informacji oraz pewności źródła informacji. Ponadto w myśl art. 65 ust. 1 powyższej ustawy – w brzmieniu obowiązującym do dnia 13 stycznia 2009 r. - emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, dla których Rzeczpospolita Polska jest państwem macierzystym, przekazują corocznie do Komisji oraz do publicznej wiadomości wykaz wszystkich informacji określonych w art. 56 ust. 1, przekazanych do publicznej wiadomości, w okresie ostatniego roku kalendarzowego, bez względu na miejsce ich publikacji, ze wskazaniem miejsca, gdzie te informacje są dostępne. Wobec powyższego nie można również stwierdzić, że upublicznienie danych osobowych Skarżącego zawartych w treści raportu bieżącego podlega ograniczeniom czasowym.

W stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w wstępie.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz.926 z późn. zm.) i art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.